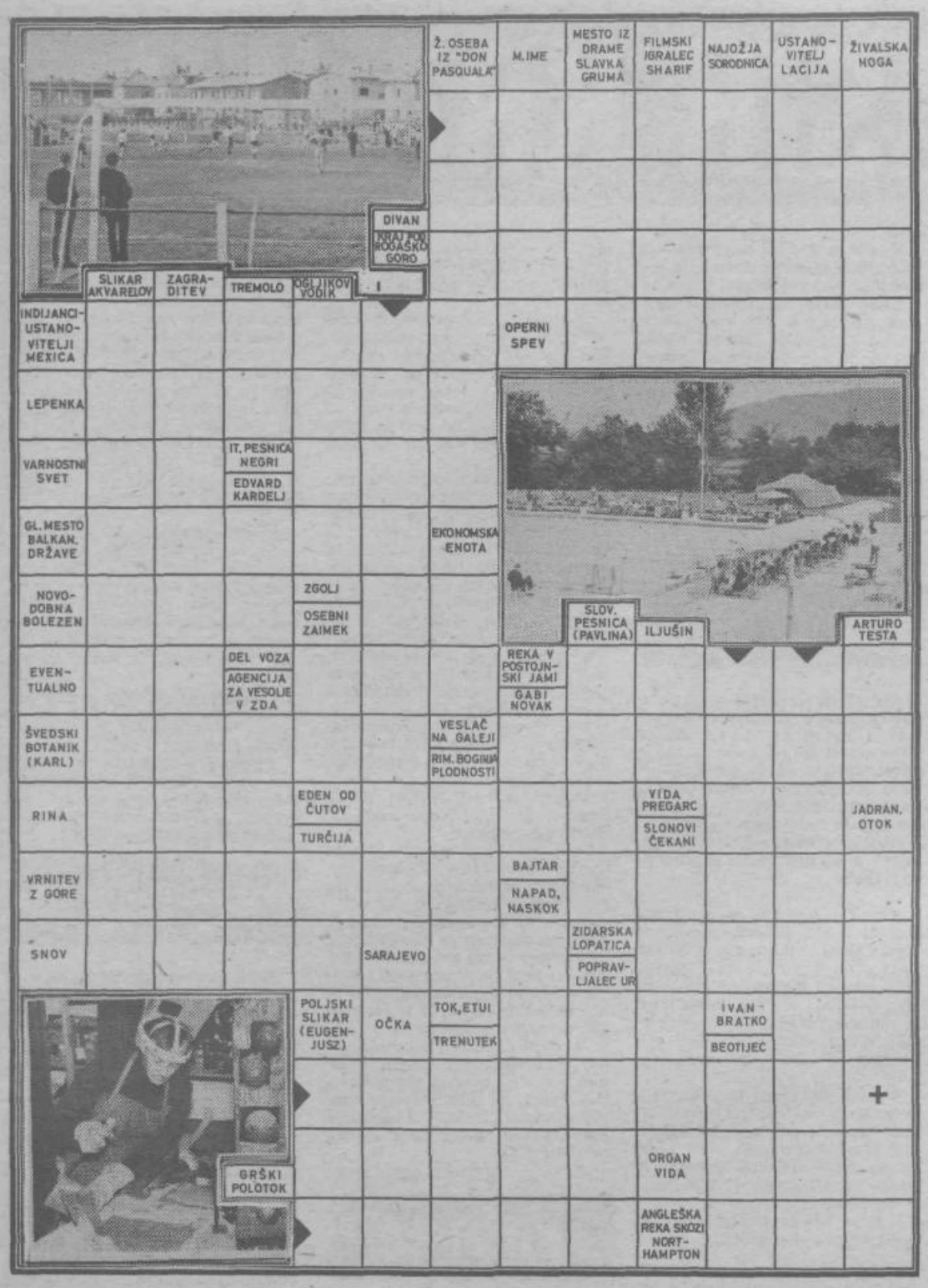

Na rob zborovanju slovenskih pionirjev

OTROŠKI ŽIV-ŽAV POD URHOM

Ob IV. zboru slovenskih pionirjev je občina Moste-Polje sprejela v goste 814 pionirjev in 65 njihovih spremljevalcev iz občin Velenje, Tolmin, Slovenske Konjice, Brežice, Lendava, Ljutomer, Kamnik, Vrhnika, Šmarje pri Jelšah, Grosuplje, Trebnje, Kočevje in Radovljica. Posebno veselo smo pričakovali pionirje iz Vojvodine (Kaniža), iz Pulja in Trsta.

Da bi vse lepo potekalo, je bilo treba mnogo priprav. Posebna komisija, ki so jo v okviru občinske zveze prijateljev mladine sestavljali mentorji PO po šolah in ravnatelji šol, se je že pred tem sestala in v prisotnosti predsednika občinske skupščine tovariša Mačka pripravila načrt za organizacijo vseh prireditev. K delu smo pritegnili tudi druge družbenopolitične organizacije ter KS, JLA, tabornike, milico, gasilce in zdravstveno službo.

Ko se je v petek 19. maja pričel v Moste z vseh strani zgrinjati pisan živ-žav, je bilo za pionirje vse pripravljeno. Zbirno mesto za avtobuse je bilo pred poslopjem občinske skupščine. Mladinci z moščanske gimnazije so z našitki VODNIK na rokavih požrtvovalno čakali nanje in jih spremjali do šol – gostiteljic ter jim bili tudi sicer oba dneva na razpolago.

Pred vsako šolo so domačini čakali na avtobuse, ki so vozili z vseh strani, okrašeni s cvetjem in gesli. Prvo srečanje med pionirji je spremljala kratka prireditev. Brž so gostje posedli za mize h kosilu, nato pa so jih domači pionirji odvedli na svoje domove.

Ob 17. uri so vsi prišli spet pred šole, od koder so jih avtobusi odpeljali v dvorano Tivoli na svečano proslavo 30-letnice njihove organizacije. Po proslavi so jim starši pripravili prijeten večer po domovih ali pa so jih odpeljali na grad, da so si ogledali herojsko mesto Ljubljano.

Naslednjega dne zjutraj je bil za vse pripravljen ogled zgodovinskih in kulturnih znamenitosti naše občine: gramozna jama, partizanske tiskarne TRUGA, pokopališča talcev na Žalah, grobom moderne in tovarne Saturnus. Pionirji iz Jarš so odšli na grad, iz Sostrega pa so si po krožni vožnji po Ljubljani ogledali še muzej NOB.

Po izdatni malici v šolah so se pionirji odpeljali z avtobusi do Urha, k spomeniku žrtvam iz NOB. Svečanost so pričeli ob 11. uri godbeniki iz papirnice Vevče. Med igranjem žalostinke je pionirska delegacija položila k spomeniku venec.

2000 pionirjev je bilo razvrščenih v zgodovinske brigade, znane iz bojev na tem področju: II. grupa odredov, Molniška četa, II. štajerski bataljon na Pugled, kurirska relejna postaja TV 2 in ljubljanska brigada. Pionirji – komandirji posameznih brigad so pred spomenikom strumno podali raport podpredsedniku občinske skupščine Moste-Polje tov. Mahkovcu, ki je nato pozdravil zbrane in jim spregovoril o pomenu tega zgodovinskega kraja. V drugem delu svečanosti so nastopali pionirji: pionirski zbor osnovne šole Polje ter gostje iz Vojvodine.

Pionirji so se napotili v dolino pod Urhom k spomeniku II. grupe odredov, kjer so že bila označena mesta za posamezne brigade. Ob zvokih partizanskih koračnic je 50 pionirjev v štafetnem teku preneslo ogenj z Urha do pripravljenih taborov. Zagoreli so taborni ognji, dvignile so se zastave na drogovih in pričelo se je sproščeno veselje s šalami, tekmovanji, ugankami in pesmimi.

Vse taborne ognje so obiskali povabljeni spomeničarji. Z odprtimi usti so pionirji poslušali njihove spomine.

Pionirji gasilske čete iz Zadvora so pokazali dve zahtevni vaji in navdušili mlade gledalce za ta človekoljubni poklic.

Ob strani pa se je že vabljivo kadilo iz pripravljenega kotla, ob katerem je stal vojak z zajemalko in čakal, da bo komandir postavil svojo brigado v vrsto.

Radovednost je gnala pionirje še k sosednim taborom in brigade so se pomešale. Travnik je bil ves pisan od rutk, kapic, zastav, cvetja, v nenehnem gibanju je valovilo mlado življenje.

Težko se je bilo posloviti. Nazadnje je ostal v eni roki listič z naslovom novega prijatelja, medtem ko je druga mahala v slovo za odhajajočim avtobusom – z željo, da bi tako srečanje kmalu ponovilo.

Občinska zveza
prijateljev mladine
Ljubljana Moste-Polje

Pionirji iz različnih krajev Slovenije s svojimi gostitelji pod Urhom. Srečanje je bilo enkratno in nepozabno!

In memoriam

TONE JARC–ANTON

Tone Jarc – Anton se je rodil leta 1904 v Podpeči pri Ljubljani. Svojo mladost je preživel v rojstnem kraju in kot mlad človek se je zaposlil na železnici. Že v rani mladosti se je priključil revolucionarnemu delu. Zaradi revolucionarnega dela je bil že leta 1929 odpuščen iz službe in aretiran. Štiri mesece je bil zaprt v ljubljanskih zaporih. Že takrat je pokazal svojo moč in revolu-

cionarnost, saj je kljub mučenju ves čas njegovega zapora, zamolčal vse svoje sodelavce. Po izpustitivi iz zapora ni našel nobene prave službe in je delal od podjetja do podjetja, kjer je pač našel kako zaposlitev. Njegove prošnje za sprejem v službo so povsod odklanjali, ker so vedeli, da je borec za delavske pravice. Potem se je Tone Jarc zaposlil pri svojem bratu Ivanu v Podpeči, ker mu druge službe takratni režim ni dal. Pri bratu Ivanu je delal nekako do leta 1937, ves čas pa je aktivno politično deloval – kljub nevarnosti, ki mu je pretila.

Ko je pred vojno v okolici Podpeči kandidiral Luka Leskošek je bil Tone Jarc predstavnik njegove listine. Ta lista je imela takrat velik pomen in po volitvah tudi uspeh. Leta 1940 je bil Tone Jarc kot osumljenec odpeljan v vojaški bataljon, ki je bil pravo koncentracijsko taborišče, obdan z žico in žandarmerijo; najprej je bil v Užički Požegi, kasneje tudi v drugih krajih Srbije. Ob vrnitvi iz Srbije so ga v rojstnem kraju Podpeči ponovno mobilizirali. Podeljen je bil na utrdbene položaje – bunkerje, kjer je razpolagal s precejšnjim orožjem. Ob kapitulaciji bivše Jugoslavije je vse to orožje pobral, ga shranil in že leta 1941 izročil prvim partizanom.

Z NOV je začel sodelovati že ob samem začetku. Bil je v raznih enotah, kot obveščevalec, načenik Narodne zaščite, intendant železniškega bataljona, kasneje pa tudi v edinicah KNOJ. Pri izvrševanju svojih vojaških dolžnosti je bil v bližini Ljubljane ujet, od italijanskih oblasti obsojen na smrt in kasneje na 30 let ječe. V bojih z Nemci je bil tudi ranjen.

Po vojni je bil Tone Jarc zaposlen pri Jugoslovanskih državnih železnicah v Ljubljani. Ves čas je marljivo delal v raznih množičnih organizacijah, SZDL, ZB, RK, ZK itd.

Za svoje delo je Tone Jarc prejel več odlikovanj: Spomenico 1941, BJII. r., MZN, MH, OH in francosko odlikovanje za njegovo nesebično delo pri Jugoslovanskih železnicah.

Bil je tudi rezervni oficir.

Na zadnjo pot so ga spremili številni prijatelji, soborci in znanci. Svojcem izrekamo iskreno sožalje.

OB DNEVU KRVODAJALCEV

KAR 21 ODLIČIJ

Občinska organizacija Rdečega križa je priredila 14. junija v počastitev krvodajalcev slavnostno proslavo v skupščinski dvorani. Udeležili so se je krvodajalci, ki so darovali kri 25 ali večkrat, organizatorji, ki vodijo krvodajalske akcije po podjetjih, predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter mentorji mladih članov Rdečega križa vseh centralnih šol, ki skrbe za vzgojo doraščajoče mladine.

Pred polno dvorano je bilo podeljenih 21 odličij zaslužnim krvodajalcem iz naše občine. Prejeli so jih: Drago Koman in Franc Brlan iz podjetja Kemin, Bogdan Twrdy, Slavica Robič, Antonija Hribar-Podbrežnik, dr. Dagmar Hočevar-Benčan iz Saturnusa, Srečko Kopač iz Yulona, Marjan Marinšek iz Teola, Anton Cigler, Janez Hribar, Oskar Šoster iz Toplarne, Janez Hočevar in Milan Kek z ŽTP Moste, Marija Žnidar iz zdravstvenega doma Moste, Marjan Hiherl iz Izolirke, Alojz Starič in Hinko Zielhofer iz Kolinske, Milan Rojšek iz Papirnice Vevče, Jože Kržišnik iz Žita, Vili Završnik iz Indosa in Marija Foltyn, upokojenka.

Za uspešno izvedene krvodajalske akcije gre zasluga vsem organizatorjem po podjetjih. V ta namen so na proslavi prejeli brošure Krvodajalstvo na Slovenskem, v katerih bodo našli odgovore na vsa vprašanja, s katerimi se srečujejo v svojem delovnem kolektivu. Ob tem bi radi posebej pohvalili mlade komaj 18 let stare krvodajalce s VI. gimnazije Moste, ki so se v letošnjem letu odzvali odvzemu krvi skoraj 100-odstotno, gradbenemu podjetju Tehnika, ki je dalo nad 30-odstotno udeležbo pri dobrovoljnem oddajanju krvi, in podjetju Slovenija ceste z nad 20-odstotno udeležbo.

Po slovesni podelitvi priznanj so v kulturnem delu nastopili dijaki moščanske gimnazije s sodobno komedijo Petra Ustinova Komaj do srednjih vej.

Vsem prisrčne čestitke!

V SATURNUSU: ZNAČKE RDEČEGA KRIŽA

KRVODAJALSTVO NE POZNA MEJA

KRVODAJALCI IZ SATURNUSA VISOKO NAD SLOVENSKIM POPREČJEM – ZASTAVICA FRANCOSKIH KRVODAJALCEV

V počastitev letošnjega dne krvodajalcev – 4. junija – so imeli v Saturnusu majhno slovesnost. Dne 1. junija so se v sejni sobi tovarne sestali krvodajalci, ki so dali kri 10- in večkrat. Za svojo humano poslanstvo so prejeli značke Rdečega križa in knjige.

Slovesnosti so se poleg sodelavcev udeležili tudi zunanji gosti, in sicer: Maks Klanjšek – sekretar glavnega odbora Rdečega križa, Ivica Žnidaršič – sekretar komisije za propagando glavnega odbora RK, dr. Dušan Reja – član izvršnega odbora republiškega odbora, Sonja Čuček – predsednica občinskega odbora RK.

V uvodnem nagovoru je predsednica tovarniškega odbora za krvodajalstvo dr. Dagmar Benčanova orisala pomen krvodajalstva in praznik krvodajalcev, nakar sta skupaj s predsednico občinskega odbora RK podelili značke in knjige, ki jih je v skromno zahvalo najboljšim krvodajalcem poklonil delovni kolektiv.

Sekretar glavnega odbora RK Maks Klanjšek je čestital vsem prisotnim krvodajalcem za prejeta priznanja, posredno vsem članom delovnega kolektiva, ki so že dali kdaj kri in vsem, ki jo nameravajo še dati.

Povedal je, da je v Sloveniji 69.000 krvodajalcev in da je saturnuški kolektiv visoko nad normo slovenskega poprečja. Poudaril je tudi globlji značaj krvodajalstva, ki se kaže v velikem tovarištvu in bratstvu; to ne pozna nobenih predsodkov in ne državnih meja. Izročil je tudi pozdrave italijanskih krvodajalcev iz Vidma, katerih delegacija se je ta dan mudila v Ljubljani.

Predsednica občinskega odbora RK Sonja Čuček je izrazila zadovoljstvo, da je v občini kolektiv Saturnus, ki ima do krvodajalstva veliko razumevanja in izrazila željo, da najboljši krvodajalci širijo svoje humano poslanstvo še na druge člane kolektiva.

V imenu krvodajalcev se je predstavnikom občinskega in republiškega RK kot tudi delovnega kolektiva Saturnus zahvalil za pozornost Bogdan Twrdy – prvak med krvodajalci – in delovnemu kolektivu izročil zastavico francoskih krvodajalcev.

Novo naselje v Zalogu je dobilo z novimi montažnimi hišami strnjen in primerno urejen videz.

Po podelitvi odličij v dvorani občinske skupščine Moste-Polje še skupni posnetek zaslužnih krvodajalcev

Naša SKUPNOST
GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Moste-Polje. Glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Ureja uredniški odbor: Marina Draščič, France Fajdiga (tehnični urednik), Slavko Gerlica, Alenka Lobnik, Marjan Moškric, Milan Pritekelj (lektor in korektor) in Edo Svetek. List izhaja mesečno. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Ob Ljubljanici 42/II, telefon 315-980, tekoči račun pri SDK Ljubljana Obk SZDL Ljubljana Moste-Polje Naša skupnost 501-8-205/1. Tisk in klišeji Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na dom. Rokopisov ne vračamo.